

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Кафедра правоохоронної діяльності та поліціїсти
Факультет № 6

ТЕКСТ ЛЕКЦІЇ

навчальної дисципліни «Сучасні проблеми адміністративного судочинства України»
вибіркових компонент освітньої програми другого (магістерського) рівня вищої
освіти

262 Правоохоронна діяльність (Правоохоронна діяльність)

за темою № 4 – «Роль органів суддівського самоврядування у забезпеченні
функціонування адміністративної юстиції»

».

Харків 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 21 грудня 2023 року № 11

СХВАЛЕНО

Вченою радою факультету № 6
Протокол від 20 грудня 2023 року № 12

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з юридичних дисциплін
Протокол від 21 грудня 2023 року № 11

Розглянуто на засіданні кафедри правоохоронної діяльності та поліціїстики
Протокол від 14 грудня 2023 року № 13

Розробники:

1. Завідувач кафедри правоохоронної діяльності та поліціїстики, кандидат юридичних наук, професор Панова Ірина Вікторівна.
2. Доцент кафедри правоохоронної діяльності та поліціїстики, кандидат юридичних наук Клубань Марія Володимирівна.

Рецензенти:

1. Перший заступник директора Національного наукового центру „Інститут судових експертиз ім.Засл.проф.М.С.Бокаріуса, доктор юридичних наук, професор Спіцина Г. О..
2. Доцент кафедри адміністративного права та процесу Факультету № 1 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент Казанчук І.Д.

План лекції

1. Поняття та завдання суддівського самоврядування.
2. Організаційні форми суддівського самоврядування.
3. Рада суддів України: порядок формування, діяльності та повноваження.
4. Порядок формування та повноваження з'їзду суддів України.

Рекомендована література:

Основна:

1. Адміністративне судочинство України: підручник / за аг. Ред.. О.М. Пасенюка. Київ: Юрінком Інтер, 2009. 700 с.
2. Пономаренко Г.А., Комзюк А.Т., Мельник Р.С., Бевзенко В.М. Административная юстиция в Украине: учебное пособие / под общ. ред. А.Т. Комзюк. М.: Прецедент, 2009. 198 с.
3. Стариков Ю. Н. Административная юстиция. – М.: Норма, 2001. – 274 с.
4. Педько Ю. С. Становлення та правове регулювання адміністративної юстиції: автореф.дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук. – К., 2003. – 17 с.
5. Риков В. Д. Деякі питання створення адміністративної юстиції в Україні // Правова держава. – 1999. – Вип. 9. – С. 171 – 175.
6. Кодекс адміністративного судочинства України [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>
7. Основи адміністративного судочинства та адміністративного права /Навч. посібник/ За заг. редакцією Куйбіди Р.О., Шишкіна В.І. – К.: Старий світ, 2006. – 526 с.
8. Фесенко Л. І. Європейський досвід функціонування спеціалізованих судових органів. Актуальні проблеми держави і права : зб. наук. праць. Вип.55. Одеса : Юридична літ-ра, 2010. С. 11–20. 5.

9. Пипяк М. І. Адміністративний суд в системі державних органів України : дис. канд. юрид. наук : 12.00.07. Львів, 2016. 198 с.
10. Дорош В. С. Міжнародне адміністративне судочинство в захисті прав людини. Філософські та методологічні проблеми права. 2014. Вип. 1. С. 151-162.
11. Про вищу раду правосуддя : Закон України від 21 грудня 2016 р. № 1798-УІІ. *Офіційний вісник України*. 2017. № 4. С. 180. Ст. 107.
12. Курганський О.В. До питання щодо суддівського врядування. *Творчий шлях вченого: до 80-річчя професора В.В. Долежана* / відп. ред. Н.М. Бакаянова. Одеса : Юридична література, 2018. С. 152-154.
13. Боровицький О.А. Суддівське врядування та суддівське самоврядування як гарантія незалежності судової влади. *Університетські наукові записки*. 2018. Т. 18. № 3 (71). С. 367-377.

Додаткова:

1. Адміністративне право України: підручник / під заг. ред. академіка С. В. Ківалова. – О.: Юрид. л-ра., 2003. – 892 с.
2. Ківалов С. В. Адміністративне процесуальне право: предмет, джерела, правовідносини // *Наук. пр. Одес. нац. юрид. акад.* – 2005. – № 4. – С. 3 – 9.
3. Осадчий А. Ю. Організаційно-правове забезпечення оскарження громадянами незаконних дій органів виконавчої влади в судах: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук. – Х., 2003. – 19 с.
4. Руденко А. В. Адміністративне судочинство: становлення і здійснення: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук. – Х., 2006. – 19 с.
5. Шемшученко Ю. Адміністративна юстиція // *Юридична енциклопедія*. – Т. 1. – К.: Укр. енцикл., 1998. – С. 47 – 48.

Інформаційні ресурси в Інтернеті:

1. Пошукова система Google Академія (Google Scholar) - <http://scholar.google.com>

2. Сайт «Научная сеть» - <http://www.nature.ru/>
3. Сайт «Brain Maps» - <http://brain-maps.org/>
4. Сайт «Cyberleninka» - <https://cyberleninka.ru/>
5. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського.
<http://www.nbuv.gov.ua/>

Текст лекції

1. Поняття та завдання суддівського самоврядування.

У Законі України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) було запропоновано до реалізації на практиці новий термін - «суддівське врядування». На жаль, визначення Законом зазначеного терміна не надається, загалом він уживається в тексті Закону лише тричі. Водночас є більш зрозумілий та звичний для використання термін «суддівське самоврядування», який залишився та вживається в Законі.

Так, наприклад, О.А. Боровицький вважає, що за умов загального призначенні у виді забезпечення незалежності судової влади та суддів цільовим призначенням «суддівського врядування» є створення та забезпечення для органів судової влади таких організаційних умов, за яких діяльність суду буде прозорою, правосуддя - справедливим, неупередженим, а судді відповідатимуть високим вимогам професійної підготовки, етики та доброчесності. Завданням суддівського самоврядування є захист професійних прав суддів та вирішення питань внутрішньої діяльності судів. Водночас автор підкреслює, що за міжнародними та європейськими стандартами органи, яким довірено захищати незалежність суддів, повинні становити автономні, незалежні органи судової влади, що забезпечує можливість виконання індивідуальними суддями своїх функцій, незалежно від будь-якого контролю з боку виконавчої і законодавчої влади та без неправомірного тиску зсередини судової системи.

Цільовим призначенням суддівського врядування є створення та забезпечення для органів судової влади таких умов функціонування, за яких діяльність суду буде

прозорою, правосуддя – справедливим та відповідним нормам Конституції України і законам, а судді як людський субстрат судової влади - відповідатимуть високим вимогам професійної підготовки та доброчесності.

Що стосується законодавчого регулювання зазначеної проблематики, то у ст. 92 Закону зазначається, що Вища кваліфікаційна комісія суддів України (далі - ВККСУ) є державним органом суддівського врядування, який на постійній основі діє в системі правосуддя України. У подальшому уточнюється статус ВККСУ і зазначається, що вона є юридичною особою, має печатку із зображенням державного герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс та рахунки в органах Державної казначейської служби України (ч. 2 ст. 92).

У ст. 147 «Система забезпечення функціонування судової влади» є така норма: «В Україні діє єдина система забезпечення функціонування судової влади - судів, органів суддівського врядування, інших державних органів та установ системи правосуддя». У ст. 48 Закону «Незалежність суддів» однією з гарантій забезпечення незалежності суддів закріплено таке: «9) функціонуванням органів суддівського врядування та самоврядування».

Також термін «суддівське врядування» уживається в Законі України «Про Вищу раду правосуддя». Так, у ст. 1 зазначеного Закону надається визначення Вищої ради правосуддя, відповідно до якого вона є колегіальним, незалежним конституційним органом державної влади та суддівського врядування, який діє в Україні на постійній основі для забезпечення незалежності судової влади, її функціонування на засадах відповідальності, підзвітності перед суспільством, формування доброчесного та високопрофесійного корпусу суддів, додержання норм Конституції і законів України, а також професійної етики в діяльності суддів і прокурорів. Також у нормі доповнюється, що Вища рада правосуддя є юридичною особою, видатки на її утримання визначаються окремим рядком у державному бюджеті України (ч. 2 ст. 1).

Отже, ми можемо дійти висновку, що національним законодавством України передбачено функціонування двох органів суддівського врядування: Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та Вищої ради правосуддя. З огляду на той факт,

що вони мають приблизно однаковий статус, ми можемо виділити характерні ознаки органу суддівського врядування, а саме::

- а) це державний орган, статус якого визначається Конституцією України або законом;
- б) має статус юридичної особи і фінансується з державного бюджету;
- в) працює на постійній основі;
- г) є колегіальним, незалежним органом у системі правосуддя;
- г) до складу входять не лише професійні судді, а й представники інших правничих професій;
- д) відповідальний за забезпечення незалежності суддів, високопрофесійного складу суддівського корпусу.

У процесі надання характеристики органів суддівського врядування необхідно звернути увагу на завдання, що на них покладаються, порядок формування та повноваження, особливості взаємодії з іншими органами системи забезпечення функціонування судової влади.

Відповідно до ч. 5 ст. 6 Закону, суддівське самоврядування створюється і діє з метою захисту професійних інтересів суддів та вирішення питань внутрішньої діяльності судів. До речі, у подальшому вирішення питань внутрішньої діяльності судів органами суддівського самоврядування Закон розглядає як один з елементів, що забезпечує єдність системи судоустрою (п. 8 ч. 4 ст. 17). Також функціонування органів суддівського самоврядування Законом оцінюється як гарантія забезпечення незалежності суддів (п. 9 ч. 5 ст. 48).

Поняття, завдання організаційні форми та повноваження органів суддівського самоврядування конкретизуються окремим розд. VIII Закону. Наприклад, суддівське самоврядування визначається як самостійне колективне вирішення суддями питань захисту професійних інтересів суддів та внутрішньої діяльності судів в Україні (ч. 1 ст. 126). Додається, що суддівське самоврядування є не лише гарантією забезпечення незалежності суддів, а й сприяє створенню належних організаційних та інших умов для забезпечення нормальної діяльності судів і суддів, утвердженню незалежності суду, забезпеченню захисту суддів від втручання в їхню діяльність, а

також підвищенню рівня роботи з кадрами в системі судів.

Що стосується питань внутрішньої діяльності судів, то до таких Законом віднесено питання організаційного забезпечення судів та діяльності суддів, соціального захисту суддів та їхніх сімей, а також інші питання, що безпосередньо не пов'язані зі здійсненням правосуддя (ч. 3 ст. 126). Таке визначення суддівського самоврядування І.В. Назаров охарактеризував як «небезпечне», оскільки воно звужує межі цієї діяльності до «внутрішньої діяльності судів», тим самим обмежує незалежність судової влади в Україні. Проте судове самоврядування аж ніяк не є питанням внутрішньої діяльності судів.

Завданням суддівського самоврядування визначено вирішення питань щодо:

- забезпечення організаційної єдності функціонування органів судової влади;
- зміцнення незалежності судів, суддів, захисту професійних інтересів суддів, зокрема й захисту від втручання в їхню діяльність;
- участі у визначенні потреб кадрового, фінансового, матеріально-технічного й іншого забезпечення судів, контроль за дотриманням установлених нормативів такого забезпечення;
- обрання суддів на адміністративні посади в судах у порядку, встановленому цим Законом;
- призначення суддів Конституційного Суду України;
- обрання суддів до складу Вищої ради правосуддя в порядку, установленому законом.

Що стосується переліку органів суддівського самоврядування, він є значно ширше порівняно з органами суддівського врядування і складається зі зборів суддів кожного суду, Пленуму Верховного Суду, Ради суддів України та з'їзду суддів України.

З аналізу поняття, завдань і організаційних форм суддівського самоврядування можна виділити такі відмінності даного інституту від суддівського врядування:

- до їхнього складу входять виключно судді, ідеться саме про діючих

суддів;

- поряд із завданням захисту незалежності суддів є завдання захисту професійних інтересів суддів, що виходить за межі і відрізняється від поняття незалежності;
- дуже часто робота суддівського самоврядування характеризується як участь у вирішенні питання, а не вирішення питання, тобто здебільшого суддівське самоврядування - це обов'язковий елемент ухвалення рішення, але не суб'єкт його ухвалення.

2.Організаційні форми суддівського самоврядування.

Суддівське самоврядування в Україні здійснюється через:

- 1) збори суддів місцевого суду, апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду, Пленум Верховного Суду;
- 2) Раду суддів України;
- 3) з'їзд суддів України.

Суддівське самоврядування є однією з гарантій забезпечення незалежності суддів. Діяльність органів суддівського самоврядування має сприяти створенню належних організаційних та інших умов для забезпечення нормальної діяльності судів і суддів, утверджувати незалежність суду, забезпечувати захист суддів від втручання в їхню діяльність, а також підвищувати рівень роботи з кадрами у системі судів.

До питань внутрішньої діяльності судів належать питання організаційного забезпечення судів та діяльності суддів, соціальний захист суддів та їхніх сімей, а також інші питання, що безпосередньо непов'язані зі здійсненням правосуддя.

До завдань суддівського самоврядування належить вирішення питань щодо:

- 1) забезпечення організаційної єдності функціонування органів судової влади;
- 2) зміцнення незалежності судів, суддів, захист професійних інтересів суддів, у тому числі захист від втручання в їхню діяльність;
- 3) участі у визначенні потреб кадрового, фінансового, матеріально-технічного та іншого забезпечення судів та контроль за додержанням установлених нормативів

такого забезпечення;

4) обрання суддів на адміністративні посади в судах у порядку, встановленому цим Законом;

5) призначення суддів Конституційного Суду України;

6) обрання суддів до складу Вищої ради правосуддя та Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, встановленому законом.

З огляду на вимоги статті 128 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» збори суддів:

1) обговорюють питання щодо внутрішньої діяльності суду чи роботи конкретних суддів або працівників апарату суду та приймають з цих питань рішення, що є обов'язковими для суддів та працівників суду;

2) визначають спеціалізацію суддів з розгляду конкретних категорій справ;

3) визначають рівень навантаження на суддів з урахуванням виконання ними адміністративних або інших обов'язків;

4) заслуховують звіти суддів, які обіймають адміністративні посади, та керівника апарату суду;

5) звертаються з поданням про притягнення до дисциплінарної відповідальності адвоката, прокурора, посадової особи органу державної влади чи органу місцевого самоврядування за вчинення дій або бездіяльності, що порушують гарантії незалежності суду та судді;

6) здійснюють інші повноваження, визначені Законом.

Збори суддів можуть обговорювати питання щодо практики застосування законодавства, розробляти відповідні пропозиції щодо вдосконалення такої практики та законодавства. Збори суддів можуть вносити відповідні пропозиції на розгляд до Верховного Суду.

Виконання рішень зборів суддів за дорученням зборів покладається на голову відповідного суду або його заступника.

3. Рада суддів України: порядок формування, діяльності та повноваження.

Рада суддів України (далі - Рада) у період між з'їздами суддів України є вищим органом суддівського самоврядування.

Рада обирається з'їздом суддів України відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та Регламенту, що затверджується з'їздом.

Повноваження та порядок роботи Ради визначається Законом України «Про судоустрій і статус суддів», Положенням про Раду суддів України та регламентом Ради суддів України.

Рада організовує виконання рішень з'їзду суддів України, здійснює контроль за їх виконанням, вирішує питання внутрішньої діяльності судів та питання про скликання з'їзду. Рада сприяє створенню належних організаційних та інших умов для забезпечення нормальної діяльності судів і суддів, утвердження незалежності та авторитету суду, забезпечення захисту суддів від втручання в судову діяльність, підвищення професійного рівня суддів та працівників апарату судів, а також підвищення рівня роботи з кадрами у судовій системі.

Рада керується у своїй діяльності Конституцією України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, Законом України «Про судоустрій і статус суддів», іншими законами, цим Положенням, а також регламентом Ради суддів України.

Повноваження Ради суддів України

Рада судів України для вирішення питань внутрішньої діяльності судів, а також інших питань, віднесених Законом до її компетенції:

- 1) розробляє та організовує виконання заходів щодо забезпечення незалежності судів і суддів, поліпшення стану організаційного забезпечення діяльності судів;
- 2) розглядає питання правового захисту суддів, соціального захисту суддів та їхніх сімей, приймає відповідні рішення з цих питань;
- 3) співпрацює з Вищою радою правосуддя з питання підготовки останньою щорічної доповіді про стан забезпечення незалежності суддів в Україні;
- 4) здійснює контроль за організацією діяльності судів, заслуховує з цих питань Голову Державної судової адміністрації України, його заступників, керівників структурних підрозділів і територіальних управлінь Державної судової адміністрації

України;

5) звертається з пропозиціями щодо питань діяльності судів до органів державної влади та органів місцевого самоврядування; 6) затверджує зразки посвідчень судді, судді у відставці;

7) здійснює контроль за додержанням вимог законодавства щодо врегулювання конфлікту інтересів у діяльності суддів, Голови чи членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Голови Державної судової адміністрації України чи його заступників; приймає рішення про врегулювання реального чи потенційного конфлікту інтересів у діяльності зазначених осіб (у разі якщо такий конфлікт не може бути врегульований у порядку, визначеному процесуальним законом);

8) здійснює консультації з Вищою радою правосуддя щодо Положення про Державну судову адміністрацію України та типового положення про її територіальне управління;

9) заслуховує інформацію Голови Державної судової адміністрації України про діяльність Державної судової адміністрації України щодо питань організаційно-матеріального забезпечення діяльності судів відповідної судової спеціалізації;

10) затверджує зразки мантиї та нагрудного знака судді;

11) затверджує зразки посвідчень судді, голови суду і його заступника, судді у відставці;

12) затверджує Положення про помічника судді;

13) здійснює консультації з Вищою радою правосуддя щодо Положення про Єдину судову інформаційну (автоматизовану) систему;

14) здійснює консультацію(ї) з Вищою кваліфікаційною комісією суддів України щодо формування і ведення суддівського досьє (досьє кандидата на посаду судді);

15) погоджує зразки однострою судових розпорядників;

16) погоджує Порядок ведення особових справ суддів, визначений Державною судовою адміністрацією України;

17) скликає чергові та позачергові з'їзди суддів України у строки та порядку, визначеному законодавством. Рада зобов'язана скликати позачерговий з'їзд суддів

України на вимогу зборів суддів не менше однієї п'ятої всіх судів.

18) схвалює попередній перелік питань, що виносяться на обговорення з'їзду, та визначає дату і місце проведення з'їзду

19) визначає Порядок проведення з'їзду суддів України;

20) визначає Порядок скликання і проведення спільних зборів суддів місцевих загальних судів;

21) вносить з'їзду суддів України пропозиції щодо затвердження Кодексу суддівської етики або змін до нього; надає роз'яснення та консультації щодо застосування цього Кодексу;

22) призначає по одному члену Кваліфікаційної комісії приватних виконавців і Дисциплінарної комісії приватних виконавців та приймає рішення про припинення їхніх повноважень відповідно до Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів»;

23) надає пропозиції Вищій раді правосуддя щодо включення двох членів Ради суддів України до персонального складу Комісії з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя;

24) співпрацює з Вищою радою правосуддя, громадськими об'єднаннями, відповідними органами інших держав, міжнародними організаціями та їхніми органами щодо розроблення та впровадження заходів забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя;

25) здійснює інші повноваження, передбачені Законом та цим Положенням.

Рада має право:

1) отримувати в установленому порядку від голів судів, суддів, Державної судової адміністрації України, органів суддівського самоврядування, інших судових органів, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, підприємств, установ, організацій (незалежно від форми власності та підпорядкування), об'єднання громадян та окремих фізичних осіб інформацію, необхідну для виконання покладених на неї повноважень;

2) залучати в установленому порядку до участі у своїй роботі суддів, суддів у відставці, представників органів державної влади та місцевого самоврядування,

підприємств, установ, організацій, об'єднань громадян, а також фахівців у відповідній галузі;

3) утворювати у разі потреби для виконання покладених на неї повноважень робочі органи;

4) організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів;

5) ініціювати перед відповідними установами та посадовими особами питання щодо притягнення до відповідальності посадових та службових осіб за порушення вимог Закону України «Про судоустрій та статус суддів» щодо гарантій незалежності судової системи;

6) взаємодіяти з міжнародними організаціями;

7) здійснювати інформаційно-просвітницьку діяльність з метою виконання завдань суддівського самоврядування;

8) Здійснювати інші повноваження відповідно до Закону та цього Положення.

8. Член Ради має право:

1) бути обраним головою Ради, заступником Ради та секретарем Ради

2) бути присутнім на засіданнях Ради;

3) бути вчасно повідомленим про порядок денний, час і місце проведення засідання Ради;

4) бути ознайомленим та отримувати матеріали, які надходять до Ради;

5) брати участь в роботі Комітетів Ради та бути обраним головою одного з Комітетів Ради;

6) для виконання доручення голови Ради витребувати від голів судів, суддів необхідну інформацію;

7) мати інші права, передбачені Законом України «Про судоустрій і статус суддів», цим Положенням та регламентом Ради суддів України. Члени Ради мають рівні права та беруть участь у роботі Ради без відриву від своєї основної діяльності.

Член Ради зобов'язаний брати активну участь у засіданнях Ради та робочих органах, до складу яких він входить, добросовісно та сумлінно виконувати покладені на нього повноваження, доручену роботу та завдання.

Основною формою роботи Ради є засідання. Перше, організаційне, засідання

Ради відкривається старшим за віком членом нового складу Ради, після чого більшістю голосів членів Ради відкритим голосуванням обирається головуєчий та секретар, які ведуть засідання до обрання голови та секретаря Ради. Члени Ради на засіданні Ради обирають із свого складу таємним голосуванням голову Ради суддів України, його заступника та секретаря.

До складу Ради суддів України входять:

- 1) одинадцять суддів від місцевих загальних судів;
- 2) чотири судді від місцевих адміністративних судів;
- 3) чотири судді від місцевих господарських судів;
- 4) чотири судді від апеляційних судів з розгляду цивільних, кримінальних справ, а також справ про адміністративні правопорушення;
- 5) два судді від апеляційних адміністративних судів;
- 6) два судді від апеляційних господарських судів;
- 7) по одному судді від вищих спеціалізованих судів;
- 8) чотири судді Верховного Суду.

Пропозиції щодо кандидатур до складу Ради суддів України можуть вносити судді, які беруть участь у з'їзді суддів України.

Не можуть бути обраними до Ради суддів України судді, які обіймають адміністративні посади в судах або є членами Вищої ради правосуддя чи Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. У разі обрання члена Ради суддів України на адміністративну посаду в суді його повноваження у Раді суддів України припиняються.

Члени Ради суддів України на засіданні Ради обирають зі свого складу таємним голосуванням голову Ради суддів України, його заступника та секретаря.

Рада суддів України організовує виконання рішень з'їзду суддів України та контроль за їх виконанням, а також вирішує питання про скликання з'їзду суддів України.

4. Порядок формування та повноваження з'їзду суддів України.

Найвищим органом суддівського самоврядування є з'їзд суддів України.

З'їзд суддів України:

- 1) заслуховує звіти Ради суддів України про виконання завдань органів суддівського самоврядування щодо забезпечення незалежності судів і суддів, стан організаційного та фінансового забезпечення діяльності судів;
- 2) заслуховує інформацію Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про її діяльність;
- 3) заслуховує інформацію Голови Державної судової адміністрації України про її діяльність, зокрема щодо організаційного, фінансового та матеріально-технічного забезпечення діяльності органів судової влади;
- 4) призначає суддів Конституційного Суду України відповідно до Конституції і законів України;
- 5) обирає членів Вищої ради правосуддя та приймає рішення про звільнення їх з посади члена Вищої ради правосуддя відповідно до Конституції і законів України;
- 7) звертається з пропозиціями щодо вирішення питань діяльності судів до органів державної влади та їх посадових осіб;
- 8) обирає Раду суддів України;
- 9) розглядає інші питання суддівського самоврядування відповідно до закону.

З'їзд суддів України приймає рішення, що є обов'язковими для всіх органів суддівського самоврядування та всіх суддів.

Порядок скликання з'їзду суддів України

Черговий з'їзд суддів України скликається Радою суддів України один раз на два роки. Позачерговий з'їзд суддів України може бути скликаний за рішенням Ради суддів України.

У разі необхідності збори суддів можуть звертатися до Ради суддів України з пропозицією щодо скликання позачергового з'їзду суддів України. Рада суддів України зобов'язана скликати позачерговий з'їзд суддів України на вимогу зборів суддів не менше однієї п'ятої всіх суддів.

Рада суддів України, яка скликає з'їзд суддів України в порядку, визначеному частиною першою цієї статті, схвалює попередній перелік питань, що виносяться на

обговорення з'їзду, та визначає дату і місце проведення з'їзду. У разі скликання з'їзду суддів України на вимогу зборів суддів до попереднього переліку питань мають бути включені всі питання, що є предметом зазначеної вимоги.

На з'їзд суддів України можуть бути запрошені інші особи, крім делегатів. Запрошені особи не беруть участі в голосуванні під час прийняття рішень з'їзду суддів України.

У разі якщо Рада суддів України не скликає з'їзд суддів України у строки, визначені частинами першою та другою цієї статті, такий з'їзд може бути скликаний на вимогу зборів суддів не менше однієї п'ятої всіх судів без участі Ради суддів України.

У такому разі ініціатори скликання з'їзду суддів України утворюють організаційний комітет із скликання з'їзду суддів України, що має повноваження Ради суддів України щодо скликання з'їзду. Організаційний комітет невідкладно публікує інформацію про його утворення в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр" і призначає дату проведення з'їзду суддів не раніш як через два місяці з дня утворення організаційного комітету.

Оголошення про скликання з'їзду суддів України та питання, що виносяться на його розгляд, мають бути опубліковані в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр" не пізніш як за тридцять днів до початку роботи з'їзду, а у разі скликання відповідно до частини другої цієї статті позачергового з'їзду на вимогу зборів суддів - за п'ятнадцять днів до початку роботи з'їзду.

У разі якщо з'їзд суддів скликається для обрання членів Вищої ради правосуддя, оголошення має бути опубліковане не пізніш як за сорок п'ять днів до початку роботи з'їзду.